

Abstrakt

Práce se zabývá vývojem a využitím dvou uměleckých technik, dřevořezu a dřevorytu, v Číně ve 20. století. Klade si otázku, jak definovat obě techniky a jaká měly specifika v čínském prostředí. Studie představí válečná a revoluční období v Číně 20. století skrze vizuální informace předávané pomocí dřevorytů a dřevořezů. Zároveň analyzuje propagandistický charakter tehdejších tisků a zohlední soudobé přemýšlení o budoucím vývoji Číny, jak nám jej zprostředkovávají například texty Lu Xuna 魯迅 (1881–1936). Práce konkrétně přiblíží především Hnutí za moderní dřevoryt (*Xinxing muke banhua yundong* 新興木刻版畫運動) a Hnutí za nové novoroční obrázky (*Xin nianhua yundong* 新年畫運動), pojedná o jejich vztahu k čínskému lidovému umění a japonským dřevořezům na straně jedné, a na straně druhé k evropské avantgardě. V závěrečných pasážích se práce zaměří také na vlivy sériové výroby na podobu těchto tisků v moderní Číně, které rozebere ve vztahu k politickým zvrátům 20. století.

Klíčová slova

dřevoryt, dřevořez, čínské umění, moderní Čína, Lu Xun